

совершенъ, ще да бъде като оучителя своего.

41 Я що гледашъ клечка та, што е въ око то накрата твоего, а греда та която е въ твое око не оусещашъ а.

42 Или какъ можешъ да речешъ братъ твою: брате, чакъ да извадимъ клечка та що ти е въ око то: а самъ не видишъ греда та која то е въ твое око: лицимъре, извади първъ греда та изъ око то си: и послѣ ще да видишъ да извадишъ клечка та. што е въ око то накрата твоего.

43 Защото никое древо не е добро, което прави плодъ лошъ: нито древо лошо, което прави плодъ добръ.

44 Защото всѣкое древо отъ плодъти си се познава: защото отъ тѣрнѣ то не бератъ смоквы, нити отъ капины те бератъ гроздіе.

45 Добръй человекъ отъ добро то си сокровище сердечно, износи добры те: а злыи человекъ отъ зло то си сокровище сердечно. износи злы те: защото отъ извитки те сердечни говорятъ оуста та.

46 И що ме выкате. Господи, Господи, а онова штоо дѣламъ не творите.

47 Секой человекъ, който доходи при мене, и слыша слова та мои, и твори ги, ще да ви кажемъ комъ е подобенъ.

48 Подобенъ е на единъ че-

ловѣкъ, штоо гради къща, който ископа и направи дълбоко, и тѣри основаніе то: и когато бъде наводненіе, оударн рѣка та въ онаа къща, и не може да а поклати: защото рече основана на каменъ.

49 Я който слыша и не твори, подобенъ е на единъ человекъ, който е соградилъ къща та си на земля та безъ основаніе: въ която като оударн рѣка та, абіе падна, и бъде разваленіе то на онаа къща ролемо.

ГЛАВА 7.

И като свърши сички те си дѣмы въ слышанѣ то налюдіе то, вѣдѣе въ Капернаумъ.

2 И на нѣкогъ сотника слыга та рече колѣнъ злѣ, и шеше да оумре, който мѣ рече многоу любезенъ.

3 И като чѣ за Исуса, прати до него старцы те Іудейски да мѣ се помолатъ да дойде да слычи слыга та мѣ.

4 Я они като дойдоха при Исуса, молаха го слыжнѣ, и говореха, защо е достоинъ за таа благодать штоо ще да мѣ а дадешъ.

5 Защото слыка нашіатъ родъ, и слымище той го согради.

6 Я Исусъ идеше заедно съ нихъ, и когато не беше вече делече отъ къща та, прати